

Nieuwjaar

Lucas 2, 16-21

Het woord zegenen behoort niet tot ons dagelijkse spraakgebruik. Het woord roept al gauw een specifiek religieuze sfeer op. We kennen het woord nog wel uit het Wees Gegroet: Gij zijt de gezegende onder de vrouwen en gezegend is Jezus de vrucht van uw schoot. Toch zou het in alle gewone dagelijkse situaties gebruikt kunnen worden, want letterlijk betekent zegenen niets anders dan ‘goed zeggen’ (in het Latijn ‘bene dicere’).

In het dagelijkse leven betekent ‘zegenen’ dan gewoon: elkaar het goede aanzeggen, elkaar het goede toewensen. Iets wat we juist vandaag doen, op de drempel van het nieuwe jaar. Je kunt personen het goede toewensen, maar ook groepen van mensen: gezinnen, je stad- of dorpsgenoten, vrienden en kennissen, onze parochie, de gehele samenleving.

In de eerste lezing van vandaag, uit het boek Numeri, wordt een heel volk gezegend. Het boek Numeri speelt zich af tijdens de tocht van de Israëlieten door de woestijn. Je mag dus zeggen dat ze bepaald nog niet in gezegende omstandigheden verkeerden. En juist hier, in die barre omstandigheden, wordt hen het goede aangezegd. En wel met deze onsterfelijke woorden: “Moge de Heer u zegenen en u behoeden; moge Hij de glans van zijn gelaat over u spreiden en u genadig zijn; moge de Heer zijn Gelaat naar u keren en u vrede schenken”.

De bedoeling van deze woorden is, om het volk, dat het moeilijk heeft en twijfelt of ze het beloofde land wel ooit zullen bereiken, te bemoedigen. Juist wie het moeilijk heeft, heeft de zegen broodnodig. De zegen aannemen betekent dat je, ook in moeilijke omstandigheden, blijft hopen en geloven dat het leven goed is, of in elk geval weer goed kan worden. Zonder die hoop hebben we, letterlijk, geen leven.

In het Hebreeuws is het laatste woord van de zegenspreuk: shalom. Hier vertaald met ‘vrede’, maar dan in de breedste zin van dit woord: het goede leven waarin elk mens tot zijn recht komt, zowel individueel als in verbondenheid met elkaar. Die shalom, die zegen, wordt ook Maria aangezegd als de engel Gabriël haar de geboorte van haar Zoon aankondigt. En nadat Hij geboren is, wordt deze zelfde zegen via de herders aan alle mensen aangekondigd, want God heeft welbehagen in de mensen.

Daarom heeft God, die niemand ooit gezien heeft, zich geopenbaard in een mens. Als we ons aan die mens, en aan zijn woorden en daden, durven overgeven, rust er zegen op ons leven. Dan gelden ook voor ons de woorden uit Numeri: “Moge de Heer ons zegenen en ons behoeden. Moge de Heer de glans van zijn gelaat over ons spreiden en ons genadig zijn. Moge de Heer zijn gelaat naar ons keren en ons zijn vrede geven: zijn Shalom. Gezegend Nieuwjaar.

Jan van de Laar, pastor